

Πρωτ.
Ἀριθμ.
Διεκπ.

Χριστούγεννα 2015

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον»

Ἀγαπτοί μου ἀδελφοί, ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ!

Τί μεγάλη ἡ σημερινή μέρα! Πόσο συγκλονιστικὸ πραγματικὰ τὸ νόημά της! Ἀφοῦ ἐτοιμάσαμε καὶ προευτρεπίσαμε τὶς καρδιές μας, τώρα ζοῦμε τὴ μεγάλη χαρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ τὴν εὐφροσύνη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του. «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μιὰ γραφικὴ περιγραφή, μιὰ ὁμορφὴ ἱστοριούλα. Ὁ Κύριος γεννᾶται γιὰ τὴ σωτηρία μας θαυμαστῶς, «ἐκ Παρθένου». Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος, παίρνει μορφή υἱική, ὁ ἀόρατος φαίνεται, ὁ ἄναρχος γεννιέται, ὁ ἄχρονος εἰσέρχεται στὸν χρόνο. Μέσα στὸ φτωχὸ καὶ ταπεινὸ Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ κρύβεται τὸ πλήρωμα τῆς θεότητας, ὁ παντέλειος Θεός. Ποιὰ μεγαλύτερη τιμὴ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση! Ποιὸ σημαντικότερο γεγονὸς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν κάθε ἄνθρωπο χωριστά!

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀρχίζει μὲ τὸ βιβλίο τῆς Γενέσεως, τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ τὴν πλάση τοῦ ἀνθρώπου «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ». Ἡ Καινὴ Διαθήκη ξεκινᾷ μὲ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο, μὲ τὴν ἀναδημιουργία καὶ ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία Του ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ ἐκπληρωθεῖ ὁ προορισμὸς τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα πραγματώνεται ἡ προαιώνιος βουλή τοῦ Θεοῦ, σήμερα ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀποκτᾷ τὴ δόξα τῆς ἀλήθειας της, σήμερα ἀνατέλλει τὸ φῶς τῆς θείας γνώσεως, σήμερα ἐρμηνεύεται ἡ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» πλάση καὶ δημιουργία μας, σήμερα «τὸ καθ' ὁμοίωσιν» τῆς κατασκευῆς μας ἀναβαθμίζεται σὲ προοπτικὴ «κοινωνίας θείας φύσεως» γιὰ

όλους μας. Σήμερα ο άνθρωπος από πλάσμα Θεού γίνεται μεθεκτός Θεού. Σήμερα ή δημιουργία του ανθρώπου ολοκληρώνεται με την ενανθρώπιση του Θεού.

Αυτή, αγαπτοί μου αδελφοί, είναι ή δόξα του ανθρώπου και ή απάντηση της Εκκλησίας μας στην πρόκληση της σημερινής κοσμικής ανθρωπολογίας. Το μήνυμα των Χριστουγέννων είναι σίγουρα πιό επίκαιρο παρά ποτέ. Γι' αυτό και ή σύγχρονη αντίληψη και πρακτική αγωνίζεται λυσσαλέα να το διαγράψει και να το εξαφανίσει. Από έτων υπερτονίζεται ο κοσμικός έορτασμός εις βάρος της θρησκευτικής έορτής. Τα δεντράκια, τα άστεράκια, τα λαμπιόνια, τα δώρα, τα γλυκίσματα σταδιακά αντικατέστησαν το θρησκευτικό χρώμα των Χριστουγέννων. Τα παραδοσιακά κάλαντα με το όμορφο θρησκευτικό και εκκλησιαστικό περιεχόμενο έδωσαν τή θέση τους σε επίκαιρα τραγουδάκια γυμνά από έμπνευση, στεγνά από ζωή, έντελώς αποξενωμένα από κάθε πνευματικό νόημα. Η Παρθένος Μαρία έμεινε μόνον Μαρία. Ο Χριστός και ως λέξη συστηματικά άρχισε να συρρικνώνεται, σταδιακά να ξεθωριάζει και έπιμελώς να περιθωριοποιείται. Ήδη ο κόσμος γιορτάζει Χριστούγεννα χωρίς πίστη, δίχως πνεύμα, δίχως νόημα, χωρίς Χριστό. Ίσως ή πραγματική κρίση να είναι ότι χάσαμε τα Χριστούγεννα.

Έρες έννοιες όπως ζωή, ψυχή, ήθική, φύλο έχουν πλέον προσλάβει παραμορφωμένα σημασία. Ο Θεός αποκαλείται τύχη, ή ψυχή έρμνεύεται ως βιοχημική διεργασία, ή ήθική έχει καταντήσει δεοντολογικό κατασκεύασμα, ή έπιστήμη έπιστρατεύεται για να συμπίσει τον θεόμορφο άνθρωπο σε βιολογική μηχανή. Η ιερή παρακαταθήκη του άνδρικού ή γυναικείου φύλου εκφυλίζεται σε έπιλογή ήδονικού προσανατολισμού. Ο γάμος εξισώνεται με ένα σύμφωνο συμβίωσης. Ο θάνατος δέν αποτελεί πέραςμα στην αιωνιότητα αλλά έπιστροφή στην ανυπαρξία. Η τιμή της ταφής του νεκρού σώματος αντικαθίσταται από τον μηδενισμό της βίαιας αποτέφρωσης και ή ευλογία της εξόδιας ακολουθίας από κάτι που βαφτίζεται πολιτική κηδεία. Ο άνθρωπος έχει καταντήσει ένα επίπεδο ύλικό ον στερημένο πνεύματος, προοπτικής και αξίας. Πριν πεθάνει, ή άθεϊα του έχει ήδη ρουφήξει τή ζωή.

Η άθεϊστική αντίληψη επαγγέλλεται την ειρήνη και σπέρνει παντού πολέμους. Μιλάει για αξίες και καλλιεργει έμπάθειες και διαστροφές. Υποστηρίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και προκαλεί πρωτοφανή μεταναστευτικά κύματα. Έφτιαξε έναν κόσμο στον οποίο δέν χωράμε. Λέγει ότι κέντρο της είναι ο άνθρωπος και θεσμοθετεί την ανθρώπινη ασέβεια ή νομιμοποιεί τον παραλογισμό σε όλες του τις μορφές. Διακηρύττει τή δημοκρατία και άπαξιώνει πλήρως το πολιτικό σύστημα. Τον Θεό τον δέχεται μόνον για να του αποδίδει ευθύνες για τα δικά της εγκλήματα. Πρέπει να το πούμε· ο ύλισμός, ο μηδενισμός και ή άθεϊα απέτυχαν παταγωδώς. Το μόνο που πέτυχαν είναι να μάς επιβάλουν τή δικτατορία τους. Και όλα αυτά καταστρέφοντας τα

Χριστούγεννα.

Μέσα όμως σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν βοή τῆς διαστροφῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ὑβρεως κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιμένει νὰ ἐπαναλαμβάνει μὲ τὸ στόμα τοῦ ὑμνογράφου «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε», διότι γεννᾶται «τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα», γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε κοντὰ Του. Αὐτὸς εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα μας, τὸ κέντρο τῆς σωτηρίας μας. Δίπλα στὸν ἄνθρωπο τῆς πίστεως στὸν Χριστὸ καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος τῆς κοσμικῆς ἀθεϊστικῆς ἀντίληψης μοιάζει μὲ ὅ,τι πιὸ ἀποκρουστικὸ ὑπάρχει.

Δὲν θὰ ἤθελα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ σᾶς εὐχηθῶ συμβατικὰ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, λέγοντας δυὸ λέξεις, χωρὶς νὰ καταλάβετε οὔτε ἐσεῖς οὔτε κι ἐγὼ τὸ νόημά τους. Θέλω ὅμως νὰ σᾶς εὐχηθῶ νὰ ζήσουμε ὅλοι μας ὡς Ἐκκλησία τὴ χαρὰ καὶ τὴ μοναδικὴ καὶ ἀταλάντευτη ἐλπίδα ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Κύριος ἐγεννήθη «δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου», ὅτι εἶναι «μεθ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν» καὶ ὅτι προσδοκᾷ νὰ «σκηνώσει ἐν ἡμῖν» γιὰ πάντα.

Ὁ Χριστὸς εἶναι δικός μας, ὁ Χριστὸς εἶναι μαζί μας, ὁ Χριστὸς εἶναι μέσα μας.
Εὐχομαι σὲ ὅλους σας

ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος